

är Guds gåva. Försöker vi att teckna dessa dyrbara löften inför de världsligt visa, kommer de bara att häna oss; ty: ”En oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt.”

Då Jesus var i färd med att stiga upp i höjden, sade han till lärjungarna: ”jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er, sanningens Ande, som världen inte kan ta emot. Ty världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, eftersom han förblir hos er och skall vara i er.” Och han sade: ”Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig. Den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig för honom.”” Det är många, som är tillfreds med att identifiera sig med falska lärosatser. Därför råder det heller ingen strid eller skillnad mellan dem och världen; men Guds barn skall bära vittnesbörd om sanningen, inte bara med penna och röst, utan med ande och karaktär. Vår Frälsare tillkännager, att världen inte kan ta emot sanningens Ande. De kan inte erkänna sanningen, eftersom de inte erkänner Kristus, sanningens upphov.

Ljumma lärjungar, kallhjärtade bekännare som inte är besjälade av Kristi Ande, är icke i stånd till att erkänna värdet hos Hans rättfärdighet; utan de söker att uppnå sin egen rättfärdighet. Världen söker efter världens ting, affärer, världslig ära, uppvisning, självtillfredsställelse. Kristus söker att bryta denna förtrollelse, som håller människor borta från Honom. Han söker att vända människors uppmärksamhet till den kommande världen, som Satan har fördunklat med sin egen skugga. Kristus för den eviga världen inom räckhåll för mänsklig visdom, kommer med det som är tilldragande för dem, berättar för dem att Han kommer att bereda boningar för dem, och komma tillbaka och ta dem till Sig Själ. Det är således Satans plan, att fylla sinnet med överdriven kärlek till det sensuella, så att Guds kärlek och önskan om att nå himmelen, fördrivs ur hjärtat.

Vid Frälsarens ankomst var människorna strängt upptagna av jordiska ting. På grund av bristande andlig syn trängde de aldrig igenom till den kommande världens härligheter. Ett sant intresse för himmelska ting skulle ha gjort sinnet balanserat och väckt deras hängivenhet, så att de skulle ha burit den himmelska avbilden i stället för den jordiska avbilden. Jesus sökte att motverka det onda. Han frambar lärdom efter lärdom, för att bryta dårskapens trolldom som band människorna vid jorden. Han sporde eller frågade: ”Vad hjälper det en människa att hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Och vad kan en människa ge i utbyte mot sin själ?” Kristus framställde evighetens betydelsefulla krav, för att få människor att anstränga sig för att nå det himmelska. Han visade dem framtidens storhet i motsats till nutidens obetydlighet. Han gav världsliga verksamheter en underordnad ställning, till förmån för intresset för andliga ting. För människornas sinnen öppnade Han upp för det faktum, att varje ögonblick i livet är förenat med eviga konsekvenser. Han visade dem, att världens fåfångligheter, som förblindar människan i tyrannisk tråldom, är överflödiga och världelösa.

1

är Guds gåva. Försöker vi att teckna dessa dyrbara löften inför de världsligt visa, kommer de bara att häna oss; ty: ”En oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt.”

Då Jesus var i färd med att stiga upp i höjden, sade han till lärjungarna: ”jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er, sanningens Ande, som världen inte kan ta emot. Ty världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, eftersom han förblir hos er och skall vara i er.” Och han sade: ”Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig. Den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig för honom.”” Det är många, som är tillfreds med att identifiera sig med falska lärosatser. Därför råder det heller ingen strid eller skillnad mellan dem och världen; men Guds barn skall bära vittnesbörd om sanningen, inte bara med penna och röst, utan med ande och karaktär. Vår Frälsare tillkännager, att världen inte kan ta emot sanningens Ande. De kan inte erkänna sanningen, eftersom de inte erkänner Kristus, sanningens upphov.

Ljumma lärjungar, kallhjärtade bekännare som inte är besjälade av Kristi Ande, är icke i stånd till att erkänna värdet hos Hans rättfärdighet; utan de söker att uppnå sin egen rättfärdighet. Världen söker efter världens ting, affärer, världslig ära, uppvisning, självtillfredsställelse. Kristus söker att bryta denna förtrollelse, som håller människor borta från Honom. Han söker att vända människors uppmärksamhet till den kommande världen, som Satan har fördunklat med sin egen skugga. Kristus för den eviga världen inom räckhåll för mänsklig visdom, kommer med det som är tilldragande för dem, berättar för dem att Han kommer att bereda boningar för dem, och komma tillbaka och ta dem till Sig Själ. Det är således Satans plan, att fylla sinnet med överdriven kärlek till det sensuella, så att Guds kärlek och önskan om att nå himmelen, fördrivs ur hjärtat.

Vid Frälsarens ankomst var människorna strängt upptagna av jordiska ting. På grund av bristande andlig syn trängde de aldrig igenom till den kommande världens härligheter. Ett sant intresse för himmelska ting skulle ha gjort sinnet balanserat och väckt deras hängivenhet, så att de skulle ha burit den himmelska avbilden i stället för den jordiska avbilden. Jesus sökte att motverka det onda. Han frambar lärdom efter lärdom, för att bryta dårskapens trolldom som band människorna vid jorden. Han sporde eller frågade: ”Vad hjälper det en människa att hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Och vad kan en människa ge i utbyte mot sin själ?” Kristus framställde evighetens betydelsefulla krav, för att få människor att anstränga sig för att nå det himmelska. Han visade dem framtidens storhet i motsats till nutidens obetydlighet. Han gav världsliga verksamheter en underordnad ställning, till förmån för intresset för andliga ting. För människornas sinnen öppnade Han upp för det faktum, att varje ögonblick i livet är förenat med eviga konsekvenser. Han visade dem, att världens fåfångligheter, som förblindar människan i tyrannisk tråldom, är överflödiga och världelösa.

Mästaren har engagerat oss i Sin tjänst, Han har pekat ut för oss vår plikt, och öppnat upp för den lön åt oss, som följer på tålmodigt, beständigt goda gärningar. Han, som kommer ned från himmelen. kan tala om himmelen, och visa upp de himmelska tingen på rätt sätt, som Han har präglat med Sin bild och underskrift. Han känner till den fara, som de är i, som Han kommit för att lyfta upp ur förnedring, och upphöja till en plats vid Sin egen sida på tronen. Han pekar ut den fara de svävar i, när de slösar bort uppmärksamheten på gagnlösa och farliga ting. Han söker att dra sinnet bort från det jordiska till det himmelska, så att vi inte spiller tid, förmåga och tillfälle på ting, som på det hela taget är tomhet. Han förmanar människor: ”Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.”

Vår Frälsare arbetar hela tiden på att rädda människor undan Satans bedrägeri, så att de inte lurar sig själva på evig lycka, genom att ställa in hjärtat på jordisk vinning. Den, vars hjärta är inställt på eviga intressens rikedomar, kommer att stötts i allt från ovan, och kommer att betrakta varje jordisk fördel som en gåva från Gud, och kommer att njuta av jordiska välsignelser desto mera.

Det enda säkra stället att deponera eller förvara våra rikedomar på, är i himmelens bank. Alla depositioner i den banken kommer att uppbära rikliga räntor; Du kommer att samla in åt Dig själv i Din lada, till den stundande tiden.

Gud manar dem, som Han har betrott med Sitt överflöd, till att uppträda som trofasta förvaltare. Herren önskar, att saker av timlig karaktär skall inta en blygsam plats i hjärtat och tankarna; men Satan önskar att det jordiska skall inta första platsen i våra liv. Herren vill, att vi godtar de ting som är utmärkte. Han visar oss den kamp, som vi måste ge oss in i, uppenbar återlösnings natur och plan. Han lägger i dagen de faror, som Ni kommer att möta, den nödvändiga självförnekelsen, och Han manar Er till att beräkna kostnaden, försäkras Er om, att om Ni skriker nitiskt till verket, kommer gudomlig kraft att fogas till mänsklig ansträngning. Den kristnes krigföring är inte en strid mot kött och blod, utan mot makter och myndigheter, emot andlig ondska i himlarymderna. Den kristne har att kämpa mot övernaturliga krafter, men han lämnas inte ensam i denna kamp. Frälsaren är den troendes här förare, och tillsammans vinner de mera, än seger.

Världens Återlösare vill inte att människor förbiser Satans påfund. Ondskans väldiga förbund ställer sig upp emot dem, som vill övervinna; men Kristus önskar, att vi ser på de osynliga ting, på himmelens här, som lägrar sig runt omkring dem, vilka älskar Gud, för att befria dem. Himmelens änglar är intresserade av människornas bästa. Den Allsmåktiges kraft verkar för dem, som litar på Gud. Fadren godtar Kristi rättfärdighet för Hans efterföljares skull, och de är omgivna av ljus och helighet, som Satan icke kan tränga igenom. Rösten från vår frälsnings Här förare talar till Hans efterföljare, och säger: ”Var vid gott mod.’ Jag är Er försvarare; ryck fram mot seger.”

Genom Kristus har det sorjts för både återupprättelse och försoning för människor.

1

Mästaren har engagerat oss i Sin tjänst, Han har pekat ut för oss vår plikt, och öppnat upp för den lön åt oss, som följer på tålmodigt, beständigt goda gärningar. Han, som kommer ned från himmelen. kan tala om himmelen, och visa upp de himmelska tingen på rätt sätt, som Han har präglat med Sin bild och underskrift. Han känner till den fara, som de är i, som Han kommit för att lyfta upp ur förnedring, och upphöja till en plats vid Sin egen sida på tronen. Han pekar ut den fara de svävar i, när de slösar bort uppmärksamheten på gagnlösa och farliga ting. Han söker att dra sinnet bort från det jordiska till det himmelska, så att vi inte spiller tid, förmåga och tillfälle på ting, som på det hela taget är tomhet. Han förmanar människor: ”Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.”

Vår Frälsare arbetar hela tiden på att rädda människor undan Satans bedrägeri, så att de inte lurar sig själva på evig lycka, genom att ställa in hjärtat på jordisk vinning. Den, vars hjärta är inställt på eviga intressens rikedomar, kommer att stötts i allt från ovan, och kommer att betrakta varje jordisk fördel som en gåva från Gud, och kommer att njuta av jordiska välsignelser desto mera.

Det enda säkra stället att deponera eller förvara våra rikedomar på, är i himmelens bank. Alla depositioner i den banken kommer att uppbära rikliga räntor; Du kommer att samla in åt Dig själv i Din lada, till den stundande tiden.

Gud manar dem, som Han har betrott med Sitt överflöd, till att uppträda som trofasta förvaltare. Herren önskar, att saker av timlig karaktär skall inta en blygsam plats i hjärtat och tankarna; men Satan önskar att det jordiska skall inta första platsen i våra liv. Herren vill, att vi godtar de ting som är utmärkte. Han visar oss den kamp, som vi måste ge oss in i, uppenbar återlösnings natur och plan. Han lägger i dagen de faror, som Ni kommer att möta, den nödvändiga självförnekelsen, och Han manar Er till att beräkna kostnaden, försäkras Er om, att om Ni skriker nitiskt till verket, kommer gudomlig kraft att fogas till mänsklig ansträngning. Den kristnes krigföring är inte en strid mot kött och blod, utan mot makter och myndigheter, emot andlig ondska i himlarymderna. Den kristne har att kämpa mot övernaturliga krafter, men han lämnas inte ensam i denna kamp. Frälsaren är den troendes här förare, och tillsammans vinner de mera, än seger.

Världens Återlösare vill inte att människor förbiser Satans påfund. Ondskans väldiga förbund ställer sig upp emot dem, som vill övervinna; men Kristus önskar, att vi ser på de osynliga ting, på himmelens här, som lägrar sig runt omkring dem, vilka älskar Gud, för att befria dem. Himmelens änglar är intresserade av människornas bästa. Den Allsmåktiges kraft verkar för dem, som litar på Gud. Fadren godtar Kristi rättfärdighet för Hans efterföljares skull, och de är omgivna av ljus och helighet, som Satan icke kan tränga igenom. Rösten från vår frälsnings Här förare talar till Hans efterföljare, och säger: ”Var vid gott mod.’ Jag är Er försvarare; ryck fram mot seger.”

Genom Kristus har det sorjts för både återupprättelse och försoning för människor.